

Abb. 1: Stiftung Dome und Schlösser in Sachsen-Anhalt, Domschatz zu Halberstadt, Inv.-Nr. 43.

Mittit. Dixitque discipulis suis. Similitudine
 hunc. Homo quidam nobilis abiit in regionem
 longinquam. Accipere sibi regnum et reuer-
 tere. Vocauit autem decem seruis suis. dedit illis
 decem minas. et ait ad illos. Negociamini
 dum uenero. Cuius autem unus. oderat illum.
 et misit eum legationem post eum dicens.
 Nolumus hunc regnare super nos. Et factum
 est. ut reuertens accepit regnum. iussit uocare ser-
 uos suos. quibus dedit pecuniam. ut sciret

Halbstadt, Donalato, No. 12, 44

Mem famulie tue q̄ dñō intercedente bea
 tū Laurentio martire tuo . et munere compunc
 tus aperi colargitate pietatis exaudi . p
 quiculus delinquentium diserte
 feriendo peccat . fletus quoq̄ lugentium non re
 linq̄ . ut qui pondus tue animi aduersionis cog
 nitum . etiam pietatis gratiam sentiamus . p
 pro dñō q̄ . parte populo tuo et ALIA .
 nullum peccatis aduersitibus fatigari . quos
 tuos filius carissime calandis . et cū

Halbstadt, Dorndorf
Nov. Nr. 469

Abb. 2: Vergleich zwischen Stiftung Dome und Schlösser in Sachsen-Anhalt, Domschatz zu

quā quo pacto his reb. usus sit. & a
 fortunā quidē. & laudare stulticiā
 & utuperare. supbia. ē. Anima ut
 & laus honesta. & utuperatio. ue
 homines ē. Nunc qm omē in causis
 gest. argumtandi ratio tradita est.
 de inuentione prima. ac maxima
 parte rhetorice satis dictū uidet.
 Quare qm & una pars ad octū
 hunc ab superiore libro pducta ē.
 & hic liber n̄ parū continet litte
 rarū. que restant in reliq. dicem.
 M. T. CICERONIS RHETORICOR.
 Liber scdus. explicat.

O laudes autē & utuperationes
 demonstratiua que superat. sola
 tractatur p honestate. Quae de morū
 stratiua. partes habet duas. lau
 dē & utuperationē. Utūq; tam
 ex attributis psonę tractatur.
 MARII FABII VICTORIS
 RHETORIS. IN RHETORICIS
 CICERONIS. Liber secundus
 . explicat .

DE ATTRIBUTIS PERSONAE.

CUMSINT UNDECIM
 attributa personis quib;
 approbat. cuiusq; psona. nomen
 hominis certis suis designans &
 sanguinē & hominē nominib; ex
 plicat. cū nullo sociū. neq; nomine.
 neq; attributo. Natura ē. attribu
 tū extra ipsū hominē. ut in patria
 gente. sanguine. ceterisq;. Hic
 enī licet dent homini comodum
 non tam pprū. In ipso uero ho
 mine. circa corpus & animā. que
 natura dat plurimas & animo
 & corpori qualitates. Ergo na
 tura accidens res est. que aptior ē
 hominē ad unū quidq; facit. Itaq;
 non orator natura est. sed orato
 rius. id est qui orator ēē possit.
 Verū has qualitates. ut diligen
 tia coparat. facitq; pfectas. et
 habitus nominant. Aut in has

Mittelalterliche Skriptorien in Halberstadt

Ill : Ogeibē discipulis suis. Similitudinē
hunc. Homo quidā nobilis abiit in regionem
longinquā. accipere sibi regnum et rueri.
Vocavit autem decem servos suos. dedit illis
decem minas. et ait ad illos. Negociamini
dum venio. Cives autem eorum. oderant illum.
et miserunt legationē post eum dicentes.
Nolumus hunc regnare super nos. Et factū ē
ut rediret accepit regno. iussit vocare ser-
vos suos. quibus dedit pecuniā. ut sciret

Halberstadt & Domschatz Inv. Nr. 44

Mem famulie tue q̄ dñō intercedente bea-
to laurentio martire tuo. et munere compunc-
ti. non speret largitate pietatis exaudi. f

← Inv. Nr. 469

nestus utrum honestius sit. huc locus a pane cio est
ut supra dixi. premissus. Sed iam ad reliqua per
gamus.

MI. TULLII CICERONIS. DE OFFICIIS. LIB. I. EXPLICIT.

INCIPIT LIBER SECVNDVS.

Quem admodum officia dicerentur ab honestate mar
cesili atque ab omni genere iuratis satis explica
tum arbitror libro superiore. sequitur ut hec
officiorum genera persequar que pertinent ad uite cul
tum. Et ad earum rerum quibus utuntur homines fa
cultatem. ad opes. ad copias in quo tum queri dixi.
quid utile. quid inutile de quibus dicere adgrediar.
si pauca prius de instituto ac de iudicio meo dixerim.
Quamquam enim libri nostri eo plures non modo ad le
gendum sed etiam ad scribendum studium excitauerunt
tamen interdum feror ne quibusdam bonis uiris philo
sophi et nomen sit inuisum. Mirenturque in ea tan
tum me opere et temporis ponere. Ego autem quamdiu
res per eos gerebatur quibus se ipsa commiserat.
omnes meas curas cogitationesque in ea conferebam. Cum
autem dominatu unius omnia tenerentur. neque
esset usquam consilio aut auctoritate locus. socios
denique tuende rei per summos viros amissem.
Nec me angoribus dedidi quibus essem confectus nisi
his resistissem. Nec rursus indignus hominem docto